

DOBAVA BLAGA V DRUGO DRŽAVO ČLANICO EVROPSKE UNIJE, RAČUN JE IZDAN OSEBI S SEDEŽEM V TRETJI DRŽAVI

Pojasnilo DURS, št. 42601-114/2004, 6. 8. 2004

Davčni zavezanec v dopisu pojasnjuje, da na podlagi naročil naročnika s sedežem v tretji državi dobavlja blago tako v države članice EU kakor tudi v tretje države. Račun je vedno poslan naročniku v Švico. Naročnik (švicarsko podjetje) je dobavitelju, torej slovenskemu davčnemu zavezancu, po 1. maju že predložil svojo identifikacijsko številko za namene DDV, izdano v eni od držav članic EU (vendar ne v Sloveniji). Davčni zavezanec sprašuje, ali bo po 1. maju 2004 za blago, poslano v države članice EU in v tretje države, lahko uveljavljal davčno oprostitve, glede na to, da bo račun za to blago poslan k naročniku v tretjo državo. Če bo davčno oprostitve lahko uveljavljal, sprašuje po dokumentih za dokazovanje oproščene dobave blaga.

Zakon o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 134/03 - UPB in 45/04), v nadaljevanju ZDDV, v 3. členu določa, da se DDV obračunava in plačuje od dobav blaga in opravljenih storitev, ki jih davčni zavezanec opravi v okviru opravljanja svoje dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije za plačilo in od uvoza blaga v Skupnost. Promet blaga po določbi 4. člena ZDDV pomeni prenos lastninske pravice na opredmetenih stvareh, če ni s tem zakonom drugače določeno.

ZDDV v 31. a členu določa, da so plačila DDV oproščene dobave blaga, opredeljene v 4., 5. in 6. členu tega zakona, ki ga odpošlje ali odpelje prodajalec ali oseba, ki pridobi blago, ali druga oseba za račun enega od njiju v drugo državo članico EU, drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec in kot takšna deluje v drugi državi članici EU, kakor je država, v kateri se odpošiljanje ali prevoz začne. Ta oprostitve med drugim ne velja za tiste dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve znotraj Skupnosti niso predmet DDV.

Tako v primeru, ko slovensko podjetje dobavi blago v drugo državo članico EU, račun pa pošlje osebi, ki ima sedež v tretji državi, identificirana pa je za namene DDV v eni od držav članic EU (razen v Sloveniji), lahko uveljavlja oprostitve plačila DDV na podlagi 31. a člena ZDDV in pod pogojem, da lahko dokaže, da je to blago odposlano ali odpeljano v drugo državo članico EU in da je naročnik s sedežem v tretji državi slovenskemu podjetju, dobavitelju blaga, predložil veljavno identifikacijsko številko za DDV v eni od držav članic EU.

Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 17/04 in 45/04), v nadaljevanju pravilnik, v 88. členu določa, da davčni zavezanec, ki želi uveljaviti oprostitve plačila DDV na podlagi 31. a člena ZDDV, dokaže, da je to blago odposlano ali odpeljano v drugo državo članico EU, z računom in prevozno listino ali drugim ustreznim dokumentom, iz katerega mora biti jasno razvidno, da velja za prevoz blaga z računa.

Kot dokazilo o opravljeni dobavi blaga v drugo državo članico EU tako zadostujejo katerikoli dokumenti, iz katerih je mogoče ugotoviti, da je bilo blago dejansko prepeljano v drugo državo članico EU. Dokumenti morajo omogočiti ugotovitev, da je bilo blago dejansko prepeljano v drugo državo članico EU, in identifikacijo blaga, na katerega se prevoz nanaša.

Pri poslih, v katerih slovensko podjetje, identificirano za namene DDV, izda račun za blago davčnemu zavezancu, identificiranemu za namene DDV v drugi državi članici EU (tuje podjetje), blago pa je namenjeno v tretjo državo (v izvoz), gre lahko za dva primera:

1.) Tuje podjetje naroči blago pri slovenskem podjetju in hkrati naroči, da slovensko podjetje pošlje blago naravnost v tretjo državo. Torej to ni dobava blaga v drugo državo članico EU. Slovensko podjetje bo v tem primeru izvoznik blaga. K izvozni carinski deklaraciji bo priložen račun, ki ga slovensko podjetje izda tujemu podjetju, s klavzulo o oprostitvi DDV na podlagi 1. točke 31. člena ZDDV. Plačila DDV je tako oproščena dobava blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj zunaj Skupnosti prodajalec ali druga oseba za njegov račun. Slovensko podjetje dokazuje oprostitvev DDV z izvozno carinsko deklaracijo, na kateri je slovensko podjetje navedeno kot izvoznik blaga. Promet blaga, ki ga tuje podjetje opravi v tretji državi, ni predmet naše DDV zakonodaje. Račun, izdan osebi, identificirani za namene DDV v drugi državi članici EU, je treba vpisati v "redno knjigo izdanih računov" in ga v obračunu prikazati v polju "izvoz" in ne v polju "dobave blaga v drugo državo članico EU". Takšen račun, čeprav je izdan podjetju v drugi državi članici EU, se tudi ne vpisuje v kvartalno poročilo.

2.) Kadar pa slovensko podjetje proda blago tujemu podjetju na območju Slovenije, slovensko podjetje lahko na podlagi 2. točke 31. člena ZDDV izda račun tujemu podjetju brez obračunanega DDV, če razpolaga z ustreznimi dokazili oziroma zagotovili, da bo kupec blago izvozil z območja Skupnosti. V tem primeru bo slovensko podjetje opravilo dobavo blaga na ozemlju Slovenije, ki je oproščena DDV na podlagi 2. točke 31. člena ZDDV, saj je blago namenjeno v izvoz. Plačila DDV je namreč oproščena tudi dobava blaga, katero iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj zunaj Skupnosti kupec, ki nima sedeža na ozemlju Republike Slovenije, ali druga oseba za njegov račun. Slovensko podjetje lahko dokaže oprostitvev DDV na podlagi 2. točke 31. člena ZDDV s predložitvijo izjave tujega podjetja, da je blago kupilo za izvoz. Izvoznik bo v tem primeru tuje podjetje. Tuje podjetje pri izvoznem carinjenju predloži svoj račun, na katerem se sklicuje na oprostitvev DDV iz naslova izvoza po DDV predpisih države članice EU, v kateri je identificiran za namene DDV. Tudi to ni dobava blaga med državama članicama EU, ampak izvozna dobava, ki se vpisuje tako, kakor je opisano v prvem primeru, to je v "redno knjigo izdanih računov", in to v stolpec 10.*

* Dopolnitev dne 31. 5. 2006.